

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 20/14
Люксембург, 13 февруари 2014 г.

Решение по дело C-466/12
Nils Svensson и др./Retriever Sverige AB

Собственик на уебсайт може чрез хиперлинкове да препраща към закриляни произведения, които са свободно достъпни на друг сайт, без разрешението на носителите на авторското право

Това е така дори и когато интернет потребителите, активирали интернет връзката, остават с впечатлението, че производението се показва на сайта, на който тя е публикувана

Статии от пресата, написани от няколко шведски журналисти, са публикувани като свободно достъпни на уебсайта на Göteborgs-Posten. Шведското дружество Retriever Sverige е оператор на уебсайт, който предоставя на клиентите си активни интернет връзки (хиперлинкове) към статии, публикувани на други уебсайтове, сред които е и сайтът на Göteborgs-Posten. Retriever Sverige обаче не е поискало разрешение от съответните журналисти за качването на хиперлинковете към публикуваните на сайта на Göteborgs-Posten статии.

Svea hovrätt (апелативен съд „Свеа“, Швеция) сезира Съда на Европейския съюз с въпроса дали предоставянето на такива връзки представлява акт на публично разгласяване по смисъла на правото на Съюза¹. При положителен отговор създаването на хиперлинкове без разрешението от носителите на авторското право не би било възможно. Всъщност правото на Съюза предвижда, че авторите имат изключително право да разрешават или да забраняват публичното разгласяване на техни произведения.

В постановеното днес решение Съдът приема, че предоставянето на активни интернет връзки към закриляни произведения представлява акт на разгласяване. Този акт се определя като публично предоставяне на разположение на произведение по такъв начин, че всеки да може да има достъп до него (дори и ако не се възползва от тази възможност). Освен това разгласяването на сайта на Retriever Sverige може да бъде считано за публично, тъй като броят на потенциалните му потребители е неопределен и доста голям.

Съдът обаче напомня, че разгласяването трябва да бъде насочено към нова публика, тоест към публика, която носителите на авторското право не са взели предвид, когато са дали разрешение за първоначалното разгласяване. Съдът счита, че в случая на сайта на Retriever Sverige такава „нова публика“ липсва. Всъщност, тъй като произведенията, предлагани на сайта на Göteborgs-Posten, са свободно достъпни, потребителите на сайта на Retriever Sverige трябва да бъдат считани за част от публиката, която журналистите вече са взели предвид при даването на разрешение за публикуването на статиите на сайта на Göteborgs-Posten. Това заключение не може да бъде поставено под въпрос от обстоятелството, че интернет потребителите, които активират интернет връзката, остават с впечатлението, че производението се показва на сайта на Retriever Sverige, докато в действителност то се показва на сайта на Göteborgs-Posten.

---

¹ Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).

С оглед на това Съдът стига до заключението, че собственик на уебсайт като Retriever Sverige може без разрешение от носителите на авторското право да препраща чрез хиперлинкове към закриляни произведения, които са свободно достъпни на друг сайт.

Това не би било така, ако хиперлинк позволява на потребителите на сайта, на който той е качен, да заобиколят ограничителните мерки, наложени на сайта, където е публикувано закриляното произведение, с цел ограничаване на публичния достъп само до определени абонати, тъй като в такъв случай носителите на авторското право не са взели предвид тези потребители като потенциална публика, когато са дали разрешение за първоначалното разгласяване.

Накрая, Съдът приема, че държавите членки нямат право да предоставят по-широка защита на носителите на авторско право, като разширят понятието „публично разгласяване“. Всъщност това би довело до законодателни несъответствия, а оттам и до правна несигурност, докато разглежданата директива има за цел да разреши именно тези проблеми.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106